

SENTÈNCIA 2005-74 DE 16 DE DESEMBRE DE 2005

BÉNS PÚBLICS. Instal·lació d'un telecadira en terrenys comunals : no es tracta d'un acte reglat, sinó discrecional. PROCÉS ADMINISTRATIU. Caràcter contradictori del procés : retroacció d'actuacions.

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 19 de gener de 2005 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va estimar la demanda formulada per l'entitat S. contra l'Hble. Comú d'Encamp, anul·lant el Decret núm. 281/03, de 30 d'abril de 2003, que havia autoritzat la instal·lació d'un telecadira anomenat "Telecadira de Coma Estremera", de 1.520 metres de llargada total i amb arribada fins a la cota de 2.442 metres. El Tribunal *a quo* va acordar retrotraure les actuacions administratives al moment immediatament anterior a l'adopció de l'acord anul·lat, a fi de què el Comú es pronunciés sobre la totalitat de la demanda formulada per S., que comprenia un tram superior del telecadira, d'una llargada d'uns altres 968 metres, fins a la cota de 2.640 metres.

2n.- La representació de S. va interposar recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, en el qual es posen primerament de relleu determinades consideracions de tipus formal, relatives al fet de què hom no li ha donat trasllat de l'escrit de conclusions del Comú i a què en el mateix s'introdueix una nova motivació de la decisió administrativa. Quant al fons, considera que retrotraure les actuacions suposa en definitiva un benefici per al Comú que ha donat lloc a què s'anul·li l'acte impugnat per manca de motivació, i que l'agent té dret a què es concedeixi íntegrament al projecte que va presentar, ja que l'autorització administrativa constitueix un acte reglat i no hi ha obstacles que n'impedeixin l'atorgament, ja que el conjunt de la instal·lació es troba dins dels terrenys comunals que van ser objecte de concessió a S..

3r.- El Comú d'Encamp s'oposa al recurs interposat per la part adversa i considera que no procedeix declarar el dret de l'agent a construir la totalitat del telecadira que sol·licita, ja que es preveu l'estació d'arribada

just al límit dels terrenys objecte de concessió per part del Comú, de manera que els esquiadors, en baixar del telecadira, haurien d'entrar forçosament en uns terrenys que no formen part de la zona que pot explotar S.. En opinió del Comú, això suposaria una ampliació *de facto* d'aquesta zona, per la qual cosa no procedeix autoritzar la instal·lació del tram superior del telecadira.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Convé examinar en primer lloc les al·legacions de tipus processal que formula la representació de l'apel·lant. Sobre aquesta qüestió, és indubtable que l'agent té dret a conèixer l'escrit de conclusions de la contrapart, en aplicació del caràcter contradictori del procés que predica l'article 27 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal. D'altra banda, també és cert que en l'escrit de conclusions no es poden introduir qüestions noves, quan l'altre part ja no té ocasió de contradir-les. Ara bé, no es pot oblidar que la sentència apel·lada ja ha disposat que es retrotraguin les actuacions al moment anterior a la resolució administrativa impugnada, de manera que, encara que s'apreciessin les infraccions processals que denuncia l'apel·lant, només es podria donar lloc a una nova retroacció d'actuacions, que no afegiria res a la que ja ha estat acordada. En conseqüència, per raons d'economia processal s'ha de centrar el debat en la qüestió de fons, és a dir, si procedeix confirmar la sentència apel·lada o bé s'ha de reconèixer en aquest tràmit el dret de l'agent a realitzar la totalitat del projecte d'instal·lació del telecadira que va sol·licitar inicialment.

Tercer.- La pretensió que formula l'apel·lant no es recolza en cap moment en les condicions reguladores de la concessió que ostenta S. sobre determinats béns comunals, les quals ni tan sols han estat invocades per part de l'agent ni aportades a les actuacions. En conseqüència, la resolució d'aquest litigi s'haurà de fer mitjançant l'aplicació de les normes generals en matèria d'autoritzacions administratives.

Cal recordar que aquestes autoritzacions responen a una tipologia molt variada. Algunes d'elles, com succeeix ordinàriament entre les urbanístiques amb les de construcció, consisteixen en la mera remoció d'un obstacle que s'oposa al lliure exercici d'un dret preexistent de l'interessat, supòsit en el qual se predica normalment el caràcter reglat d'aquest tipus d'autoritzacions, ja que es tracta simplement de verificar la conformitat o disconformitat d'allò que es sol·licita amb la normativa sectorial d'aplicació.

Ara bé, en el cas que ara s'examina no es pot parlar de la naturalesa reglada de l'autorització que ha sol·licitat l'agent, ja que es pretén dur a terme la instal·lació del telecadira en terrenys comunals, i els particulars no disposen d'un dret a modificar l'estat actual d'aquest béns públics, com ja va declarar aquesta Sala en les sentències núm. 99-26, de 14 de setembre de 1999, i 2001-23, de 19 d'abril de 2001. L'Administració resol discrecionalment sobre la petició dels interessats, en funció de les circumstàncies que concorren en cada cas. Com es desprèn de les esmentades sentències, no es pot equiparar l'abast de les potestats administratives quan es tracta d'exercir un control de l'edificació en la propietat privada que quan es pretén obtenir una autorització per ocupar o modificar la configuració dels béns públics.

En conseqüència, atès que no es pot reconèixer en aquest tràmit un dret de l'agent a la instal·lació íntegra del telecadira que sol·licita, s'ha de confirmar la sentència apel·lada, a fi de que l'Administració comunal es pronunciï de forma motivada sobre la petició de l'agent. Un cop s'hagi produït aquesta decisió fonamentada en dret, es podrà revisar jurisdiccionalment el seu contingut, mitjançant l'ús de les tècniques de control de la discrecionalitat administrativa. D'altra banda, aquestes mateixes consideracions porten a desestimar la pretensió subsidiària de la recurrent.

Per tot això, procedeix confirmar íntegrament la sentència apel·lada, sense un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa l'entitat S. contra la sentència dictada el 19 de gener de 2005 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.